

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 77. Aliud Pindezovense Socinianorum conventiculum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Sæcul. XVI.
A. C. 1561. solumque Apostolorum Symbolum sit nostræ fidei Regula, inter mera autem hominum commenta reputentur Nicænum, illudque, quod Divo Athanasio adscribitur: insuper affirmabat, quod Sanctissima Trinitas non sit Deus, Filius vero Patre minor existat, sitque quidem Deus verus, talis tamen, qui semper honoravit Patrem suum, a quo id totum, quod est, recepit: idioma- tum autem communicationem æque, ac Verbi cum Patre consubstantialita- tem nil nisi chimæram dicebat, atque istis omnibus erroribus simul hæc Blas- phemias subjungebat, effutiens, Verbum, quod est invisibile, in Virginis sinu trans- mutatum fuisse in carnem, aut Deum mutatum esse in hominem. Has im- pietates Gonesius a Serveto mutuabat, easque spurii Reformatores detestaban- tur, atque inter eos Melancton, qui adhuc vita superstes erat, in consilium vocatus hanc doctrinam palam Arii hæ- resin sapere decidebat: ast insuperhabita hac definitione Gonesius nullatenus sen- tentiam suam mutabat.

§. LXXVII.

*Aliud Pindzovense Socinianorum
conventiculum.*

Hist. Ref.
l. c. Sandius
Bibl. p. 184.

Anno Christi millesimo quingentesimo
quinquagesimo octavo Pindzovæ
aliud

aliud habebatur colloquium, cui Blandratus, Gonesius, Stancarus, Lissaminus Fratrum Minorum Apostata, & Crovicius intererant, quos inter potissimi Patrem æternum Filio esse superiorem juxta Serveti principia propugnabant, alii vero hanc doctrinam refellebant, unde inter eos ingens exorta est verborum contentio: equidem Andreas Subiniesekus Synodi Senior dissidentes componere adlaborabat, seque prosperi successus spe lactabat, dummodo dogma de Deo uno, ac in Personis trino a communi fide penitus eliminaret: ut ergo id assequeretur, Mense Novembri ejusdem anni novum indixit conventum, in quo Joannes Lascus, Gregorius Paulus, Stanislaus Sarniecus, aliique convenerant: verum rursus post crebras altercationes re infecta discessum est: Die autem decima quinta Decembris Ministri denuo Briscii in Lithuania cœtum cogebant, qui jamjam nona, quam celebrarunt, Synodus erat, in qua Gonesius ceteris petulantius declamans parvulorum Baptismum impugnabat, & illum nonnisi humanum esse commentum affirmabat, atque librum a se hanc in rem compositum producebat, quem cum Pindezovienses prælegi juberent, adulterinæ Reformationis Ministri frementes doctrinam,

T 3

nam,

Sæcul XVI.
A.C. 1561.

Sæcul. XVI
A. C. 1561.

nam, ob quam Anabaptistæ toties jam fuerant damnati, detestabantur, ac Gonesio litem intendere moliebantur: Hieronymus tamen Picerskius tumultuantes sedabat, quamvis hæ induciæ non nisi ideo inita viderentur, ut postea ad acrius utrinque bellum via sternatur. Interea Gonesius, cum de Trinitatis Mysterio, Personarum distinctione, idiomatum communicatione, ac duplici natura in Christo, aliisque fidei articulis, qui a Protestantibus æque, ac a Catholicis recepti sunt, differeret, cuncta hæc Mysteria negabat, affirmans, ea non nisi fabulas esse Romanorum Præfulum auctoritate in Ecclesiam intrusas.

Verum fictitii Reformatores novis hisce Gonesii ausibus incitati querelas suas innovabant, quapropter hujus conventiculi Præses sub anathematis pœna Gonesio inhibere cogebatur, ne imposteros errores suos hucusque propositos propugnare præsumeret; (*) at
bruta

(*) Si Catholici in Protestantes ejusmodi interdictum tulissent, in quas, quæso, querelas sese effudissent hi Sectatores, nonne conscientis vim inferri, ac Evangelii doctrinam defendendi libertatem adimi fuissent vociferati, cum tamen eodem jure hi Antitrinitarii æque, ac Lutherani suos errores ex Sacrarum literarum abusu propugnarent.

bruta erant hæc fulmina; Gonesius enim Reformatorum anathemata in ipsum intentata flocci habebat, Phanaticorum more respondens, quod interno Dei lumine illustratus potius Deo, quam hominibus obedire teneatur: inde vero Picenskius potens Gonesii fautor coram Synodo contra errores, atque abusus, quos in veram Ecclesiam irrepsisse mentiebatur, declamandi ansam arripuit, tantaque verborum amplitudine, animique vehementia peroravit, ut plures ad ejus studia pertracti doctrinam Gonesii amplecterentur: eapropter in superhabito Præfulum studio, ac spuriorum Reformatorum molimine, nec non vilipensa anathematis poena, quæ in hosce Trinitatis, ac parvulorum Baptismi hostes intentabatur, iidem Gonesii errores circa Patris æterni superioritatem, ac parvulorum Baptisma tam prompte in Pindezovana Ecclesia recipiebantur, ut deinceps infantes haud amplius salutari aqua tingerentur. Hujus innovationis potissimi Authores creduntur Blandrarius, & Lismaninus, qui etiam de hoc argumento acrem habebat disputationem cum Gregorio Paulo, qui nondum penitus Antitrinitariorum blasphemias subscripserat, nec palam professus erat, Patrem Filio esse majorem.

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.